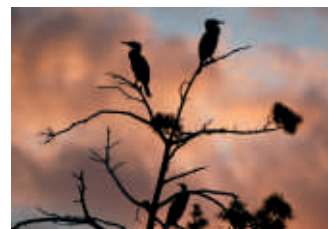
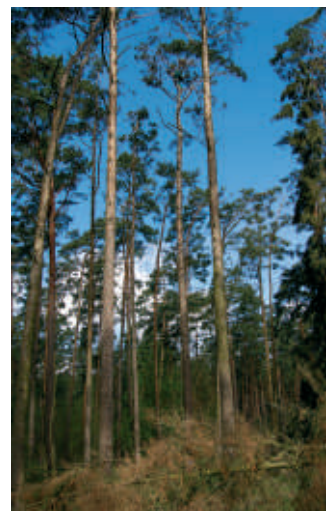

Kąty Rybackie

Kąty Rybackie

Rezerwat ornitologiczny „Kąty Rybackie” został utworzony na podstawie zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28.09.1957 r., w celu zachowania i ochrony naturalnego miejsca lęgowego kormorana czarnego i czapli siwej. Znajduje się on na terenie gminy Sztutowo, w Kątach Rybackich (Nadleśnictwo Elbląg, obręb Stegna Leśnictwo Kąty).

Od momentu powstania rezerwatu liczebność kormoranów znacznie wzrosła. W ostatnich latach gnieździ się tu około 11 tysięcy par kormoranów i ok. 600 par czapli.

Na początku gnieździły się tu tylko czaple, później dołączyły kormorany. W 1957 r. utworzono tu rezerwat ornitologiczny o pow. 10,79 ha. W 1959 r. kolonia liczyła 117 par kormoranów. Obecnie jest to największa kolonia tego gatunku w Polsce oraz w Europie. Przyjmuje się, że skupia ona ponad 50 % całej polskiej populacji kormoranów.

W związku ze wzrostem liczby par gniazdujących ptaków oraz rozwojem kolonii, Wojewoda Pomorski zdecydował o powiększeniu rezerwatu. W czerwcu 2000 r. zwiększono jego powierzchnię do 102,54 ha, dodano również otulinę o pow. 62,86 ha (razem 165,40 ha).

Kormorany potrafią polować nawet w odległości 30 - 50 km od kolonii. W takim promieniu od Kątów Rybackich mieści się znaczna część Zatoki Gdańskiej i Zalewu Wiślanego, ujście Wisły, Nogat i jezioro Drużno. To właśnie rozległość i zasobność dostępnych żerowisk zapewnia utrzymanie tak wielkiej kolonii. Kormorany korzystają z sąsiadujących z Mierzeją Wiślaną łowisk w różnym stopniu. Na początku sezonu lęgowego (luty

Czapla siwa na straży swojego gniazda

kwiecień) większość ptaków żeruje na Zalewie Wiślanym, później rola Zatoki Gdańskiej stopniowo rośnie i w miesiącach letnich bywa, że dorównuje Zalewowi. Ogólnie rzecz biorąc ok. 70% pokarmu kormorany zdobywają na Zalewie.

Począwszy od 1998 r., w pokarmie kormoranów pojawił się w dużych ilościach nowy gatunek ryby – babka bycza. Pojawienie się w Zatoce Gdańskiej i szybka ekspansja tego obcego dla naszej ichtiofauny gatunku pochodzącego z regionu

Morza Czarnego, zmieniła ekologię żerowania kormoranów. Wzrósł udział lotów na żerowiska morskie i w niektórych okresach udział babki w pokarmie osiągał 40 procent. Ogólnie oceniając skład pokarmu kormoranów należy podkreślić, że dominują w nim gatunki traktowane jako szkodliwe „chwasty” lub mało wartościowe w gospodarce rybackiej (jazgarz, babka bycza).

Obecność tak dużej koncentracji ptaków wpływa na drzewostany w kolonii i ekosystemy Zalewu Wiślanego oraz Zatoki Gdańskiej. Odchody kormoranów (zawarte w nich związki azotu i fosforu), a w mniejszym stopniu także czapli powodują wzrost żyzności siedlisk.

Wiele roślin podszytu i runa nie toleruje tak wysokiego nawożenia, jakie spotyka się w sąsiedztwie gniazd. Te dwie warstwy różnią się wyraźnie od podobnych siedlisk leśnych. Mimo, że lasy rosną tutaj na łatwo przepuszczalnym podłożu stałych piaszczystych wydym, co sprzyja wypłukiwaniu substancji z powierzchniowych warstw w głąb i osłabia efekt

Prace w rezerwacie

Czapla siwa

nawożenia, to jednak spotykamy tu głównie gatunki azotolubne bez czarny, bez koralowy czy pokrzywa. Ponadto ptaki obłamując gałązki sosen do budowy gniazd osłabiają drzewa, których część obumiera. Ptaki pozyskują gałęzie, obłamując je z sąsiednich drzew lub noszą z większej odległości. Wiele z tych gałązek jest gubionych przy zrywaniu, podczas transportu lub budowy gniazda. Drzewa iglaste są bardzo wrażliwe na utratę aparatu asymilacyjnego. Martwe drzewa stają się kruche, tracą gałęzie i przestają się nadawać jako podstawa pod gniazda. Ptaki przenoszą się wówczas na następne, zdrowe jeszcze drzewa. W Kątach Rybackich ptaki gnieźdzą się niemal wyłącznie na sosnach, jednak zdarzają się nieliczne gniazda zbudowane na świerkach i brzozech.

Tempo zajmowania nowych drzew i przesuwania się kolonii na nowe tereny zależne jest od kilku czynników: od wzrostu liczebności, tempa całkowitego obumierania drzew

Dorosły osobnik przy gnieździe

zniszczonych przez ptaki oraz od czynników powodujących opuszczanie dotychczas użytkowanych obszarów.

Czas, jaki drzewa stanowić mogą miejsce do budowy gniazd jest trudny do określenia. Z całą pewnością zależy on od wieku i kondycji drzewa, niektóre drzewa mogą być wykorzystywane, nawet do 10 lat. W praktyce jednak większość drzew nie ma szans na tak długie wykorzystanie przez ptaki,

ponieważ wcześniej jest usuwana przez służby leśne. Motywy wycinania drzew w kolonii są racjonalne – chodzi o uratowanie drewna, póki ma ono jeszcze jakąś wartość i zapobieganie gradacji owadów wtórnych szkodników drewna. W praktyce jednak usuwanie drzew, które jeszcze przez kilka lat mogłyby służyć ptakom, przyspiesza terytorialną ekspansję kolonii.

Rozmiary kolonii w Kątach Rybackich, presja wywierana przez kormorany na ichtiofaunę Zalewu Wiślanego i ekosystem leśny, a także zachodni kierunek przemieszczania się kolonii wywołują nasilające się protesty rybaków, leśników oraz właścicieli ośrodków wypoczynkowych, którzy domagają się ograniczenia liczebności ptaków. Zarząd Parku Krajobrazowego „Mierzeja Wiślana” prowadzi działania, według projektu zaopiniowanego pozytywnie przez Wojewodę Pomorskiego, mającego na celu ograniczenie ekspansji kolonii w niepożądanych kierunkach, a także zmniejszenie jej uciążliwości.

Walczące o miejsce na gniazdo czaple siwe

Gatunkiem panującym w rezerwacie jest sosna (95,7 % pow. leśnej zalesionej), w niewielkiej ilości występuje dąb. Reszta to młodniki i miejsc planowane do nasadzeń drzew powstałe na skutek usunięcia drzew uszkodzonych przez gnieźdzące się kormorany i czaple. W podszycie i runie spotkać możemy: malinę właściwą, rdest powojowy, bodziszek cuchnący, psiankę słodkogórz, poziomnik dwudzielną, różę pomarszczoną, trzcinnika piaskowego, starzec leśny, wiechlinę zwyczajną, mietlicę pospolitą, szczaw polny, tasznik pospolity, komosę białą, pokrzywę zwyczajną. W rezerwacie spotkamy

następujące rośliny pod ochroną ścisłą: tajeża jednostronna, paprotka zwyczajna, widłak jałowcowaty, pod ochroną częściową: turzycę piaskową, kruszynę pospolitą, konwalie majową.

Kormoran w szacie godowej

Kormoran był gatunkiem zagrożonym wyginięciem, a w niektórych krajach wytępiono go zupełnie. Dodatkowo stosowanie pestycydów w rolnictwie, począwszy od 1945 r., znacznie zredukowało jego sukces lęgowy. Od kilkudziesięciu

lat liczebność tego gatunku wzrasta w całym areale, zapewne częściowo dzięki zabiegom ochronnym. W Polsce kormoran jest objęty ochroną częściową (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26.09.2001 r.). Spod tej ochrony wyjęte są ptaki występujące na obszarach stawów rybnych, uznanych za

obróby hodowlane w rozumieniu przepisów o rybactwie śródlądowym. Kormoran został umieszczony w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt jako gatunek wydobyty z zagrożenia.

Rezerwat udostępniony jest do zwiedzania, poruszać się można po nim wyznaczonymi szlakami.

Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- wycinania drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w okresie jesieni i zimy w sposób nienarażający na zniszczenie otoczenia i z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części, jak również pozyskiwania żywicy,
- pozyskiwania ściółki leśnej i wypas zwierząt gospodarskich,
- niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,

- niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- rozpalanie ognisk, zanieczyszczanie terenu oraz zakłócanie ciszy,
- umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- wznoszenia budowli oraz zakładania lub budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- przebywania na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

